

במדינה

בא כגרוש. כי אם כאלמן. אשתו מתה אחרי ששתתה מספר בבקווי אמה.

פשעים אבקת שעונים

הבדיקה היתה שיגרתית. שוטר המכס יצא חק רכטר בדק את מטען שלוש נוסעי הירושלים. הוא עמד לסיים, כאשר נתקלו עיי ניו בקופסות אבקת ביצים שלא הוצהרו בי מטען. הוא לקח את הקופסות, קירב אותן לאוזניו, שמע תיקוק מזור.

רכטר עלה על המונות, פקד על הנהג לניסוע למשטרת המכס בנמל. לעיניהם המנוסות של פקידיו המכס, נתגלו בקופסת אבקת הביצים של ימאי יוסף סגלוביץ (30) 1057 שערי גים בערך רשמי של כ-23 אלף ל"י. חבילת תיו של אליעזר סירוני הכילו, לעומת זאת, מסגרות משקפיים מוזהבות בשווי של כ-אלפיים ל"י.

"כל אחד חטף" טענו הימאים בבית המשפט בפני השופט עמנואל סלונים: "קנינו חבילות מזון יחד עם כל הימאים באונייה לפני ההפלגה הביאו את החבילות ושמו אותן על הסיפון. כל החברה התנפלו על החבילות, וכל אחד חטף מה שרק יכול לחטוף. גם אנחנו חטפנו. הוספנו ימאי יוסף סגלוביץ: "את חבילתי אפילו מכרתי כבר ב-30 ל"י לסבל איצקוביץ."

רטן פקיד בית משפט אחרי ששמע את זיכויים של הימאים: "לעזאול! מיהו הנדיב שנותן 23 אלף ל"י מתנה לימאי עני? גם אני מחפש כתובת כזאת."

מסים

האיום עשה את שלו

כשהגיעו בשבוע שעבר פקידיו מס ההכנסה לסנדלריה של יעקב ששון (55) ברח' קק"ל בירושלים, דרשו ממנו תשלום - 100 ל"י מס הכנסה. טען ששון בפשטות: "אין. אני אב לתשעה ילדים, חמישה מהם פעוטים. הכנסתי ממילא אינה מספקת."

הפקידים לא נתרשמו במיוחד, הודיעו לו שאם לא ישלם את המס, תעוקל מכונת התיפירה שלו. יעקב ניצעז כראשו, המשיך לעשות חורים במרצע בנעל אחד מקונו, כי אילו לא קרה דבר.

כעבור יומיים הגיעה מכונת משא ועליה פקידיו הוצאה לפועל שלקחו את מכונת התיפירה לתפירת נעליים.

עד חוד המעבר. יעקב לקח את חמשת ילדיו הקטנים, נעל את סנדלריהו ניגש לבנין מס הכנסה שבבית ספר שמו"ס. בתנועה נמרצת מסר את המפתחות לפקיד, הודיע כי ב-תנאים אלה, לא יוכל לחיות בארץ, יעבור לירדן. מיד לאחר מכן, התעלף.

כשהתעורר, רץ עם ילדיו למעבר מגדל-באום. אך לא קל לעזוב את הארץ. סגן צה"ל צעיר עצר את יעקב ליד המעבר, הובילו למשטרה.

המשטרה הצליחה לשכנע את מס'הכנסה להתחזר את מכונת התיפירה. שלטונות המס הסכימו, בתנאי שתחזרו לו רק אחרי שישלם את חובו בתשלומים קטנים.

כשכא יעקב לקבל את מכונת התיפירה, נאמר לו שעליו לשכור משאית להובלתה לסנדלריה. יעקב שנמאס עליו כל העניין, רץ למערכת הבקר להודיעה שאם לא תוחזר ה-מכונה למקום ממנו נלקחה, יבצע את אימונו לעבור את הקוים.

אחרי ששילפנו מן המערכת לפקיד השומה, הוחזרה המכונה.

הארץ

מכירת חיסול של רהיטים אלגנטיים ב' יותר: חדר שינה, גבריים, סלון. (דבר) דליה פדרמן, רמת-גן לקראת המלחמה. הגברות מתבקשות להצטייד במלאי.

תיירת בת 22, ילידת ניו-יורק, מקבלת מהוריה גרוניה של 100.000 דולר, מערי גינת בבחורה עד גיל 30. (ידיעות אחרונות)

מאיר סגל, ראשון לציון איזה ביזבזו! מוסיקה לשני פנתרים (הארץ). מרדכי דן, תל-אביב ומקהלת החוליים.

(המשך מעמוד 8)

ליזם. הסקירה ההיסטורית המקיפה של דויד בן-גוריון, אף שלא הזכירה את אפלטון ובו דהא, היתה רגילה בהחלט.

הופעת חובכים. כדי למונע מראש כל ויכוח יעיל לגופם של עניינים, נקבעו כמה שעות ל"ויכוח כללי", מעין הזדמנות לשחר קצי-חובכים להראות את כשרונם מבלי להפריע לאיש. כיוון שדיברו על אלף דברים ואחד, איש איש על העניין הקרוב ללבו, לא היתה כל סכנה שהדבר יביא להחלטה כל שהיא, בניגוד להחלטות החגיגיות שהוכנו בחרי-חרים עליידי השליטים האמיתיים.

כשנגמרה ההצגה עם בחירת המיסדות (ש"הרכבם נקבע מראש עליידי עסקני המפלגות (בהתאם לתוצאות הבחירות) לא ידע איש לענות על שאלה פשוטה: מדוע היה צורך במעמד כולו.

פרסים

דודו של המזכיר

הרגע הגדול הגיע: על מוסד בן-צבי לחקר תולדות ישראל בארצות המזרח היה להעניק את הפרס השנתי שלו לאדם שהצטיין במחקר בשטח זה.

חוקרים רבים קיפו בסתר לבם כי הכבוד הגדול הקשור עם שם נשיא המדינה, יפול ב"חלקם. כשנדעו להם התוצאות קדרו פניהם. הזוכה היה אברהם בן-יעקוב, גיסו של הרב הראשי יצחק נסים, שכתב ספר קטן על תולדות יהודי כורדיסטאן.

הבחירה לא מצאה חן בעיני כל מי שתשב כי הפרס מגיע לעצמו. מתוך קנאתם העלו אחדים מהם אפילו את החשד הפסול שישנו קשר בין אישיותו של הזוכה לבין העובדה שהוא דודו של מזכיר המוסד, מאיר בנייה, בנו הבכור של הרב הראשי יוסף נסים. אולם הקשר היה, כמובן, מקרי בלבד.

דרכי חיים

קטטה בבית-קפה

היה ליל יולי חם. בית הקפה היפואי גן תמר, היה דחוס מעשן סיגריות. על הבמה התנועעה סביחה אליהו, שרה שיר ערבי מל-זה פיתולי מותניים שהלהיבו את מבקריו ה-קבועים של המקום.

השעה היתה כבר מאוחרת כאשר נכנסו נעים נעוי, צעיר בעל בלורית מבריקה, כש-זועזעו שלובה בזו של אסתר נמרורי.

סביחה בת ה-27 לא ראתה בעין יפה את התנהגותו של הזוג, שלא ניסה להסתיר את רגשותיו. היתה לה סיבה לכך: נעים היה אהובה.

כמו בסרט הוליבודי על בתי מרוז ובאיו, כפיסה ההמרת את שירתה באמצע, קפצה לעבר הזוג מחויק הידים, תפסה בשערה של אסתר. התפתחה קטטה לפי מיטב המסורת הנשית: מריטת שערות, קריעת שמלות ו-צעקות. נעים, שניסה להפריד בין הניצנות זכה אף הוא למכות מידי שתיהן.

ניידת המשטרה שהגיעה למקום, הצליחה להרגיע את סביחה המשתוללת בקושי, וגם זאת רק אחרי שתקעה את שיניה בעורו של ה-שוטר יצחק גרבי.

למסקנה כי קטטה אינה משתלמת, בעיקר בגלל גבר, הגיעה סביחה השבוע, אחרי ש-נקוסה בבית המשפט ב-20 ל"י וחודשיים מאסר על תנאי.

דרכי אדם

הגת האחרון

עובדי בית-משפט השלום בחיפה, אהבו לשמוע את הצלותיו של עזרא שרעבי, כותב הבקשות הממושקף. אולם הם לא ידעו ש-חייו אינם מבדחים כל כך.

עזרא העליו לא ראה חיים שמחים בחברת אשתו, שמחה, אם שלוש ילדיו, שהגדול ביניהם בן 14. אחרי שהחליט כי אינו יכול לשאת יותר את חברתה, שילח אותה בספר כריתות.

אחרי חודשי פרייה אחדים, נוכח הזוג כי טובים השניים מן האחד, אפילו כשהדבר מלה לעתים מריבות. הם התחתנו בשנית. גישואים וגירושים החלו ליהפך שיגרה ב-משפחת שרעבי. כאשר החליט עזרא, כעבור שנים מעטות לחזור על מבצע הגירושים, נמלך שוב, ונשא את שמחה בשלישית.

לפני כחודש, קיבל אחיה של שמחה, פקיד בנק דיסקונט אהרון שמחון, מכתב מגיסו, בו הודיע לו באמצעות עוררדין, כי החליט להתגרש מאשתו בפעם השלישית. לא כשכא עזרא לעבודתו כעבור שבועיים, לא

כנגד ארבע נשים

הזנמה...
עושה מראש קניותיה לחן

רשיעה...
כופרת בעיקר היין לארוחה

הזנמה...
שהאורחים יביאו את המשקאות

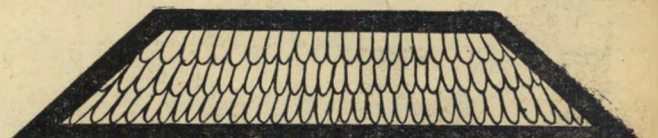
...ושאינה יודעת לשאול
אתה פתח לה ממיטב הבקבוקים של ברמל מזרחי:

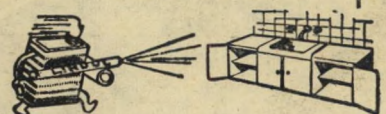
יין פורטי - לקידוש
ברמל הוקי - לרנים
'ארום עתיק' - לבשר
ליקרים לקינוח סעודה
ברנדי אקסטרה פייני - לכיבוד האורחים

ברמל מזרחי

ראשון לציון וזכרון יעקב

לוקי הבית לפני הפסח

לטיהור כללי של המטבח

לחטוי יסודי של המטות

לנקוי שיטתי של הארונות

לינדול משמיד הכל

מקקים, פשפשים, נמלים וחוקים אחרים

תוצרת "שד"

לינדול

